

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 16

EL PERDÓ DE LES IL·LUSIONS

1. La vertadera empatia

¹ Nega't a comprendre el sofriment. L'ego entén per simpatia unir-se al sofriment dels altres. En les relacions especials es comparteix el sofriment. Però l'Esperit Sant ensenya que compartir el dolor és una il·lusió.

² L'empatia de l'ego és destructiva, doncs només s'aplica a alguns problemes i individus seleccionats per ell. L'ego només empra l'empatia per debilitar. En canvi, L'Esperit Sant t'ensenya a sentir empatia per la fortalesa. I així augmenta la teva fortalesa.

³ Al desconèixer el que és curar, no decideixis fer res per millorar o empitjorar una relació pel teu compte. Tot el que has après de l'empatia procedeix del passat. ⁴ Reconeix i accepta que no saps què és l'empatia, i reconeix i accepta que l'Esperit Sant sí que ho sap.

⁵ No brindis debilitat i petitesa a cap germà. No esclavitzis a qui vols alliberar. Ofereix a l'Esperit Sant la teva capacitat de sentir empatia, doncs el que realment vols compartir és la Seva percepció i la Seva fortalesa.

⁶ El significat de l'amor desapareix en qualsevol relació que vagi cercant debilitat i s'espera trobar amor en ella. Quan un germà te demana que facis una cosa que sembla absurda fes-la si això no et fa mal a tu ni a ell.

2. El poder de la santedat

¹ No entens el que és la santedat ni com es pot estendre a tot el món. I per a què sigui santa ha d'englobar a tot el món. Tampoc comprens com s'estenen els miracles a través de la Filiació perquè no entens el que és un miracle.

² Per a tu és útil reconèixer que no entens els miracles ni totalment ni parcialment. Però s'han manifestat a través teu. Per tant, hi ha d'haver alguna cosa en tu que sí entén.

³ Els miracles no te semblen naturals perquè vas dividir la teva ment, però la manera de pensar de Déu és natural. El reconeixement que la part és igual al tot i el tot està en cada part és natural, doncs així és com Déu pensa.

⁴ Quan dues ments s'uneixen i comparteixen una idea per igual sempre tens èxit i s'estableix la primera baula de la consciència que la Filiació és una.

⁴ Quan estableixes aquesta unió com te demana l'Esperit Sant i se l'ofereixes per a què Ell l'empri com cregui convenient, Ell ho comprèn i tu pots emprar la Seva comprensió en benefici propi. No et fa falta que tu ho compreguis.

⁵ Enfoca els miracles com una cosa que no fas tot sol i que no entens. Permet que l'enteniment que té l'Esperit Sant dels miracles te basti, i observa els seus testimonis que donen fe de la Seva realitat.

⁶ Reconèixer l'Esperit Sant és negar tot el que creus saber. Però el que creus saber mai ha estat veritat. Ara estàs a prop de la veritat, no te resisteixis a la seva atracció.

⁷ Tant el poder de la santedat com la debilitat de l'atac t'han arribat a la teva consciència per un milacre del Mestre. Cada vegada que has fet cas a la Seva interpretació, els resultats t'han produït goig. En això pots reconèixer la teva santedat.

⁸ Tens molts testimonis que te parlen de l'Amor de Déu. Desperta i comparteix-ho. La Seva Veu t'ha parlat clarament. El desastre que has ocasionat no és real. Alegra't de la veritat, ja que no és un desastre. L'amor només demana que siguis feliç.

⁹ Les idees que se t'han donat són forces molt poderoses que s'han de posar en pràctica.

3. Les recompenses derivades d'ensenyar

¹ Tothom ensenya contínuament. És possible que hakis ensenyat bé, però no has après a acceptar el benestar que produeix ensenyar. El teu Mestre, que ha ensenyat pau i alegria on hi havia sofriment i dolor, procedeix de més enllà del teu sistema de pensament.

² Potser has ensenyat el que és la llibertat, però no has après a ser lliure. ³ Quan un es troba mancat de convicció no pot ensenyar amb eficàcia. Si ensenyes des de l'ego no percebràs la Filiació com una, ni et percebràs a tu mateix com un perquè no coneixes el Ser que ets.

⁴ El propòsit del curs és que aprenguis a conèixer-te a tu mateix. Dintre teu es troba tot el que has ensenyat. Has acceptat dintre teu il·lusions que no existeixen, per por a separar-te d'elles.

⁵ La resposta de Déu a la separació te va aportar a l'Esperit Sant que et protegeix a tu i a les teves creacions. Elles formen part del Ser que desconeixes. Les teves creacions es comuniquen amb tu a través de l'Esperit Sant. Elles t'agraeixen la seva creació.

⁶ Tu no ets dos éssers en conflicte. Tu, que tens a Déu dintre teu i estàs dins d'Ell, ets l'univers; per tant tota la resta ha d'estar a fora, on no hi ha res.

⁶ A mesura que ensenyis augmentarà la convicció que has compartit amb els que has ensenyat, i aprendràs que t'has ensenyat a tu mateix. ⁷ Ensenyar genera goig. Aquest goig

resideix en l'alumne, que l'ofereix al mestre amb gratitud i el comparteix amb ell.

7 A mesura que aprenguis, augmentarà la teva gratitud cap el teu Ser, que t'ensenya el que Ell és i t'ajudarà a honrar-lo.

8 Tard o prest tothom construeix el pont que uneix l'encletxa que s'imagina que existeix entre els seus dos sers. Els seus petits esforços per construir-lo estan estalonats per la fortalesa del Cel. Així, aquell que vol creuar-lo és literalment transportat cap a l'altre costat.

4. Les il·lusions i la realitat de l'amor

1 Examina sense por la relació d'odi especial. En això radica la teva alliberació. No pots limitar l'odi. La relació d'amor especial, al voler contrarestar l'odi amb l'amor, no el vol abandonar i t'amaga en la foscor el significat de l'amor.

1 La relació d'amor especial no limita l'odi, sinó que simplement l'amaga perquè no el puguis veure. És una immensa ruptura que deixa l'amor sense cap significat per a tu.

2 Els símbols de l'odi enfrontats als de l'amor sembla que originen un conflicte que en realitat no existeix. Però si l'amor ho és tot, un símbol de l'amor no es pot comprendre. Desfer això és la darrera passa en el procés d'estar llest per a Déu.

3 Quan només s'intenta limitar l'odi, la relació cerca protecció enmig de la tempesta de la culpabilitat. Així, l'altra persona és acceptable si s'ajusta a aquest propòsit.

3 L'odi apareixerà de tant en tant, però la relació es manté gràcies a la il·lusió de l'amor. Si la il·lusió desapareix, la relació es torna insatisfactòria i es pot rompre.

4 L'amor no és una fantasia. És un fet. Si hi ha hagut desil·lusió és perquè en realitat mai no hi ha hagut amor, sinó odi. Allò que està subjecte a canvis mai no serà amor.

4 Els que elegeixen parella amb algun propòsit que no volen compartir amb ningú cerquen la culpabilitat. Ells cerquen l'amor amb desesperació, però no en la quietud en la qual l'amor acudiria silenciosament.

5 La fantasia de l'amor pot triomfar sobre la fantasia de l'odi, però a costa de convertir-les a les dues en il·lusions. Mentre perduri la il·lusió de l'odi, l'amor també serà una il·lusió. Elegeix entre la fantasia i la veritat, i el conflicte desapareixerà.

6 La teva tasca no és afanyar-te buscant l'amor, més bé localitza i troba totes les barreres que has aixecat contra ell dins teu. Necessites trobar tot el que és fals. Si cerques l'amor fora de tu és que perceps odi dins teu i això te fa por.

6 La pau mai no procedirà de la il·lusió de l'amor, sinó sols de la seva realitat. 7 La veritat ha de ser identificada perquè es pugui distingir de la fantasia: reconeix que la relació

d'amor especial és un intent de dur amor a la separació i a la por.

⁸ L'únic que tu cerques és la teva compleció, i són les teves creacions que te completen.

⁸ L'acceptació de les teves creacions és l'acceptació de la unitat de la creació. La relació d'amor especial és un pobre substitut de la compleció. La relació amb les teves creacions està lliure de culpabilitat, i això te permet percebre els teus germans amb gratitud.

⁹ La teva compleció està a l'altra banda del pont. No tinguis por de travessar-lo i entrar en la llar de la pau i la perfecta santedat. En qualsevol relació accepta únicament la compleció, i en ella Déu i el Seu Fill es completen.

¹⁰ Cada il·lusió que acceptis en la teva ment invalida la teva pròpia sensació de compleció i nega la plenitud de Déu. Les fantasies són el vel que amaga la veritat. L'única cosa que necessites és valorar la veritat per damunt de qualsevol fantasia.

¹¹ La travessia va de la por a l'amor. L'amor està lliure de pors i d'il·lusions. ¹² L'Esperit Sant és el pont que condueix al Pare, i va ser construït per mitjà de la teva voluntat d'unir-te a Ell. ¹³ El pont, que són els Seus braços, te duu del temps a l'eternitat. Deixa't endur i se't conduirà al cor de Déu. Allà estaràs protegit per sempre i gaudiràs de compleció.

5. La decisió d'aconseguir la compleció

¹ La relació especial va acompanyada de molt de dolor. I l'ansietat, la desesperació, la culpabilitat i l'atac estan presents a intervals. Aquests estats s'han de veure com atacs contra el ser per a què l'altre es senti culpable.

² La relació especial és el principal recurs de l'ego per impedir que vagis al Cel. ³ En aquestes relacions és considera normal estimar i odiar alhora, però aquí l'amor és la il·lusió de l'amor i aquest es percep com a separació i exclusió.

⁴ Darrere de la relació especial hi ha el desig amagat que Déu ens estimi de forma especial.

⁵ Per a l'Esperit Sant la compleció resideix en la unió, i després en la seva extensió. Per l'ego, la unió és l'infern, a on ell no pot intervenir.

^{6,7,8} L'exclusió és la base de la relació especial. En ell l'ego intenta completar-se amb el jo de l'altre i no donar res valuós a canvi. Però això no és unió, doncs no hi ha extensió.

⁹ Només els que se consideren a si mateixos petits i necessitats poden valorar la relació especial. ¹⁰ Quan en la relació especial intentes arrabassar el jo de l'altre per reemplaçar el teu que avorreixes, el converteixes en alguna cosa odiosa i indigne perquè li tens por.

¹¹ I a l'intentar matar el teu propi jo mai arribaràs a aconseguir la compleció. ¹² La relació especial és un ritus de formes, però l'amor no és forma, és contingut. La forma no té cap significat. El significat és el contingut: allò que Déu va crear.

¹³ Les relacions especials són idolatria. Anteposes la forma al contingut, a Déu. ¹⁴ En la mesura que deixis de desitjar que les il·lusions siguin veritat, les podràs reconèixer.

¹⁵ El nucli de la il·lusió de la separació resideix en la fantasia que pots destruir el significat de l'amor. Però quan el restauris en tu, te podràs conèixer a tu mateix. ¹⁶ Deixa les fantasies que no són res, i podràs travessar el pont que duu a la veritat.

6. El pont que duu al món real

¹ La relació especial només té valor per l'ego, doncs per l'ego tot amor és especial. L'amor, però, és com Déu el va crear i solament és com la Seva Voluntat va disposar.

² L'amor del Cel és llibertat. Si t'encadenes te separen d'ell. Mai no oblidis que conforme concedeixis llibertat, ets alliberat.

³ L'instant sant és el recurs més útil que disposa L'Esperit Sant per protegir-te de la culpabilitat que és l'atractiu de la relació especial. La teva al·lucinació per la relació especial procedeix del que l'ego t'ha ensenyat que en ella resideix la llibertat, però és fals.

⁴ La relació especial va unida als cossos. És un recurs de l'ego per reduir el teu Ser a un cos, i per reduir la teva percepció que tens dels altres als seus cossos.

⁵ Veus el món al que concedeixes valor. Els cossos separats que cerquen unir-se els uns amb els altres de forma exclusiva a costa de la pèrdua que ambdós sofreixen, tracten de reduir la seva grandesa i exclouen l'univers, deixant a Déu fora.

⁵ Si una sola d'aquestes unions s'acordés amb fe perfecta, l'univers entraria a formar part d'ella. La relació especial de l'ego no inclou cap individu en la seva totalitat. L'ego només vol una part d'ell, i veu solament aquesta part i res més.

⁶ En el món real durant algun temps se segueix veient el cos, però la petita espira que conté els Grans Rajos també és visible, i te mostra la teva grandesa.

⁶ Així, el valor del cos disminuirà tant davant els teus ulls, que ja no tindràs cap necessitat d'enaltir-lo. Doncs ara el seu únic valor és permetre la comunicació per poder duu els teus germans fins el pont, per així ser alliberats junts.

⁷ El pont en si és una transició en la percepció que es té de la realitat. En aquest costat tot ho veus amb una percepció errònia. Aquí el que és petit es veu gran i al que és poderós no se li dóna valor. Durant la transició pots experimentar confusió i desorientació.

⁸ Ara qualsevol retard et farà més mal que abans, perquè ara te n'adones que et retardes i que és possible fugir del dolor. No tinguis por, el temps s'ajustarà al ritme de la teva transició.

⁹ Li has permès al Pensament de la teva realitat entrar en la teva ment i ell estarà dins teu.

¹⁰ Alegra't d'haver escapat de la paròdia de la salvació. La veritat i la bellesa t'esperen. Abandona amb gust allò que no és res precisament perquè no és real.

¹¹ La nova percepció que aconseguiràs quan passis al món real serà l'enteniment d'on es troba el Cel. Abans el veies fora de tu, però, al creuar el pont, el Cel s'unirà a tu i us tornareu un.

¹² L'Esperit Sant te demana que sempre que t'atregui una relació especial, t'uneixis a Ell en el instant sant i en ell li permetis alliberar-te. No fa falta que estiguis completament dispost perquè Ell ho està i invocarà el Cel per tu.

7. El fi de les il·lusions

¹ La relació especial és un mitjà per reparar les ferides del passat. Però si per tu el passat ja no existeix no faràs pagar a ningú per reparar el teu amor propi ferit.

² La relació especial és una venjança contra el passat. Cap relació especial s'experimenta en el present. Però el passat ja va passar i no és res. És impossible que no puguis alliberar-te d'ell.

⁵ Quan cerques una relació especial negues la glòria que es troba dins teu i no pots fugir de la venjança. Però l'ego no permet que arribi a la teva consciència que la relació especial és l'exteriorització de la venjança contra tu mateix.

⁶ L'instant sant és el contrari a la creença de l'ego que la salvació s'aconsegueix venjant el passat. El passat ja va passar, i amb el seu passar el desig venjatiu s'ha desfet.

⁷ Les il·lusions que encara carregues amb tu debilitaran per algun temps l'experiència que tens de l'Esperit Sant, però l'instant sant és etern i el Seu poder prevaldrà perquè tu t'hauràs unit a Ell.

⁸ Tots els dons de Déu, per tenir realitat, s'han de rebre. Al rebre'ls consumes el regal. Si no els reps no existeixen per a tu. L'instant sant és un dels Seus dons i la Seva Voluntat és que el rebis. En aquest instant recordes que ets com vas ser creat.

⁹ L'únic que has de perdonar són les il·lusions que has mantingut en contra dels teus germans. Allibera els teus germans de l'esclavitud de les seves il·lusions, perdonant-los per les il·lusions que perceps en ells i així aprendràs que has sigut perdonat.

¹⁰ Tot el poder i Amor de Déu, sense cap límit, t'estalonaran a mesura que cerquis únicament la funció que te correspon desenvolupar en el pla de l'Expiació.

¹¹ Unir-se a l'Esperit Sant és acceptar totes les relacions com a reals, i gràcies a la seva realitat abandonar les il·lusions de la realitat de la teva relació amb Déu.

¹² (Oració. Consultar llibre de Text).